

HOGAN v. YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 1995 *

Asiassa T-497/93,

Anne Hogan, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja Giancarlo Lattanzi, Massa-Carrare, prosessiosoite Luxemburgissa, 33 rue Godchaux,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asiamiehinään Luigia Maggioni ja Niels Lie-row, avustajana asianajaja Piero Ferrari, Rooma, prosessiosoite Maggionin toimisto Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kotipaikassa, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös pidättää osa kantajan palkasta ulosmittausta varten, pidätetyn summan maksamista

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

kantajalle takaisin, kantajan kärsimien aineellisten ja aineettomien vahinkojen korvaamista ja toissijaisesti ulosmittaukseen johtaneen kansallisen menettelyn lainvastaisuuden toteamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja K. Lenaerts, tuomarit R. Schintgen ja García-Valdecasas,

kirjaaja: hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.12.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 Kantaja Hogan on palkkaluokkaan C 1 kuuluva Euroopan parlamentin virkamies. Riidan aiheena olevien tosiseikkojen tapahtumisen aikaan hän oli yhteisöjen tuomioistuimen palveluksessa. Hän palasi 1.11.1993 virkaansa Euroopan parlamentissa.

- 2 Luxemburgilaisen asianajajan 18.5.1993 nostaman ”3.2.1993 vahvistettuja kuluja ja palkkioita” koskevan kanteen perusteella Juge de paix de Luxembourg valtuutti 21.5.1993 antamallaan, 25.5.1993 yhteisöjen tuomioistuimelle tiedoksi annetulla ja siellä rekisteröidyillä määräyksellään työnantajan, toisin sanoen yhteisöjen tuomioistuimen, pidättämään Hoganin ulosmittauskelpoisesta palkanosasta 43 811 Luxemburgin frangin (LUF) summan, jonka tuomari väliaikaisesti arvioi saatavan suuruudeksi.

- 3 Yhteisöjen tuomioistuin antoi 27.5.1993 henkilöstöyksikön johtajan suostumuksella ”vahvistavan ilmoituksen”, jossa se antoi tiedoksi Tribunal de paix de Luxembourgin pääkirjaajalle kantajan palkkasumman ja ilmoitti, että ulosmitattu määrä oli siirretty erityiselle pankkitilille. Sittemmin tätä ilmoitusta täytäntöönpannaessa, kuten Hoganin heinäkuun 1993 palkkakuitista ilmenee, pidätettiinkin 43 811 Luxemburgin frangin (LUF) summa, joka siirrettiin yhteisöjen tuomioistuimen erityiselle tilille.

- 4 Ulosmittausvelkojan esitettyä 26.5.1993 pyynnön ulosmittauksen julistamiseksi lainvoimaiseksi Juge de paix kutsui 1.6.1993 asianosaiset kuultaviksi 28.7.1993 pidettävään istuntoon. Yhteisöjen tuomioistuin ei ollut edustettuna tässä istunnossa. Ulosmittausvelallisen ominaisuudessa Hogan toi esiin muodolliset ja asialliset vastaväitteet ja esitti vastavaatimuksena vahingonkorvausvaateen velkojaa vastaan.

- 5 Samanaikaisesti Hogan jätti nimittävälle viranomaiselle (jäljempänä AIPN) Euroopan yhteisöjen henkilöstösäännön (jäljempänä henkilöstösääntö) 90 artiklan 1 kohtaan perustuvan pyynnön kieltää henkilöstöosastoa tekemästä mitään pidätyksiä hänen palkastaan. Hän esitti 3.6.1993 valituksen kyseisen henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdan perusteella edellä mainittua ”vahvistavaa ilmoitusta” vastaan.

Tuomioistuimen presidentti ilmoitti Hoganille 15.7.1993, että tuomioistuimen hallintokomitea oli tutkinut hänen pyyntönsä ja valituksensa ja päättänyt hylätä ne.

- 6 Tribunal de paix de Luxembourg totesi 30.9.1993 antamassaan tuomiossa perusteluksi velvoittaa Hogan maksamaan 43 811 LUF:n summa ja julisti 21.5.1993 annettun ulosmittausuomion lainvoimaiseksi. Tämä tuomio annettiin tuomioistuimelle tiedoksi 26.11.1993.
- 7 Tribunal de paix de Luxembourgin pääkirjaaja toimitti ulosmittausvelkojalle 23.2.1994 lainvoimaisuustodistuksen, jonka velkoja antoi 24.2.1994 päivätyllä kirjeellä tiedoksi tuomioistuimelle. Tämän todistuksen saatuaan tuomioistuimen henkilöstöosasto maksoi ulosmittausvelkojalle 43 811 LUF:n summan maaliskuussa 1994 ja ilmoitti tästä Hoganille 23.3.1994 päivätyllä kirjeellä.
- 8 Hogan esitti 30.9.1993 annetun tuomion valitusajan päättymisen vuoksi menetetyn määräajan palauttamispyynnön Tribunal d'arrondissement de Luxembourgille, joka jätti sen 5.5.1994 tehdyllä ja tuomioistuimen henkilöstöosastolle 20.5.1994 toimitetulla päätöksellä tutkimatta.

Asian käsittely yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja osapuolten esittämät vaatimukset

- 9 Näissä olosuhteissa kantaja on nostanut 6.8.1993 tämän kanteen, joka haastehakemuksen mukaan on nostettu "tuomioistuimen nimittävää viranomaista" vastaan.

- 10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä rekisteröidyssä erillisessä asiakirjassa kantaja vaatii takaisinsaannin varalta turvaamistointia riidanalaisen summan välittömäksi palauttamiseksi pääasian ratkaisun jälkeen. Kantajan ilmoitettua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 12.8.1993 päivätyssä kirjelmässään luopuvansa turvaamistointivaateesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti antoi 16.8.1993 määräyksen asian T-497/93 R rekisteristä poistamisesta.
- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 24.8.1993 rekisteröidyssä toisessa erillisessä asiakirjassa kantaja esitti uudelleen vaatimuksen samaa asiaa kuin aikaisemminkin koskevista turvaamistointeista. Tämä vaatimus hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asiassa T-497/93 R II, Hogan vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, määräys 29.9.1993 (Kok. 1993, s. II-1005).
- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1993 saapuneessa kanteessaan kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan edellä mainitun 29.9.1993 annetun määräyksen lainvastaiseksi, julistamaan sen mitättömäksi ja muuttamaan sen, sekä toisti aikaisemmassa turvaamistointikäsittelyssä esittämänsä vaatimukset. Tämä vaatimus hylättiin selvästi perusteettomana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asiassa T-497/93 R II, Hogan vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, määräys 26.10.1993, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa.
- 13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyydettyä kantajaa nimeämään tarkemmin vastaajan kantaja ilmoitti 30.9.1993 päivätyssä kirjeessään, ettei hänellä ole mitään lisättävää kanteessaan esittämäänsä.
- 14 Asian kirjallinen käsittely päättyi vastaajan vastineen jättämiseen kantajan jätettyä esittämättä määräajassa vastauksensa siihen.

- 15 Vastaaja toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kirjelmässään 21.6.1994 oikeudenkäynnin perusteena olevan ulosmittausmenettelyn kulkuun liittyviä täydentäviä tietoja.
- 16 Kantaja esitti näitä täydentäviä tietoja koskevat huomautuksensa 18.7.1994 päivätyssä kirjelmässään.
- 17 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti asian suullisen käsittelyn aloittamisesta ilman alustavaa näytön vastaanottamista.
- 18 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

ensisijaisesti:

- toteamaan, että henkilöstöosaston suorittama 43 811 LUF:n summan pidättäminen kantajan heinäkuun palkasta on vailla oikeudellista perustetta;
- määräämään henkilöstöosaston aiheettomasti perimän summan palautettavaksi, mukaan lukien liitännäiskulut, ottaen huomioon erityisesti 15.7.1993 ja summan palauttamispäivän välillä muodostuneen pankkikoron sekä rahan arvon alenemisen;
- toteamaan, että kantajalla on oikeus saada kärsimistään aineellisista ja aineettomista vahingoista korvaus, jonka suuruus vahvistettaisiin tämän käsittelyn ulkopuolella;

toissijaisesti:

— toteamaan Juge de paix de Luxembourgin antama määräys lainvastaiseksi;

kolmanneksi:

— toteamaan, että kyseessä olevan luxemburgilaisen menettelyn kaltainen menettely muuttuu helposti haitanteoksi.

19 Vastaaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

ensisijaisesti:

— jättämään kanteen tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu tuomioistuimen AIPN:ää vastaan;

toissijaisesti:

— jättämään tutkimatta muut kuin kumoamista ja vahingonkorvausta koskevat vaatimukset;

— hylkäämään kanteessa esitetyt vaatimukset kaikilta osin perusteettomina;

— ratkaisemaan oikeudenkäyntikuluja koskevan kysymyksen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ja 88 artiklan mukaisesti.

20 Kantaja on 10.12.1994 päivätyssä kirjelmässään esittänyt useita asian käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa koskevia vaatimuksia, nimittäin:

— asian käsittelemistä täysistunnossa;

— luxemburgilaisen tuomarin jääväämistä;

— julkisasiamiehen nimeämistä;

— työjärjestyksen 65 artiklan soveltamista erityisesti asianosaisten ja kantajan puolison sekä Luxemburgin hallituksen edustajan henkilökohtaisesta saapumisesta asian käsittelyyn määräämiseksi;

— tämän asian yhdistämistä asioihin T-479/93 ja T-559/93.

21 Samassa 10.12.1994 päivätyssä kirjelmässään kantaja on lisäksi pyytänyt syytä ilmoittamatta 14.12.1994 pidettäväksi aiotun suullisen käsittelyn lykkäämistä ja toistanut, että hänen kanteensa on nostettu yhteisöjen tuomioistuimen AIPN:ää eikä tuomioistuinta itseään vastaan ja että yhteisöjen tuomioistuimen asiamiehet olisivat saapuneet oikeuteen laittomasti tuomioistuimen AIPN:n nimissä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi suullisen käsittelyn lykkäyspyynnön 13.12.1994.

22 Kantaja ei ollut asianajajansa edustamana läsnä 14.12.1994 pidetyssä suullisessa käsittelyssä.

23 Kantaja toisti 20.12.1994 päivätyssä kirjelmässään edellä kohdassa 20 mainitut pyyntönsä painottaen suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisen välttämättö-

myyttä. Tässä kirjelmässään hän korosti lisäksi sitä, että kanne oli nostettu yhteisöjen tuomioistuimen AIPN:ää eikä tuomioistuinta itseään vastaan.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että edellä mainitut vaatimukset on hylättävä jäljempänä esitetyistä syistä.

25 Asian siirtämistä täysistunnon käsiteltäväksi koskevan vaatimuksen osalta on muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisöjen ja niiden henkilöstön väliset riita-asiat käsitellään kolmen tuomarin jaostoissa ja että tämän työjärjestyksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti asia voidaan siirtää täysistuntoon tai jaostoon, jossa on eri lukumäärä tuomareita, jos se on perusteltua asian oikeudellisen vaikeaselkoisuuden tai asian merkityksen taikka erityisten olosuhteiden vuoksi. Tässä asiassa neljäs jaosto ei kuitenkaan katso näiden siirron edellytysten täyttyvän.

26 Mitä tulee vaatimukseen luxemburgilaisen tuomarin jäävämisestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muistuttanut 29.11.1994 antamassaan määräyksessä (asiat T-479/93 ja T-559/93, Bernardi v. komissio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 19 kohta), että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstösäännön 16 artiklan viimeisessä kohdassa, jota sovelletaan saman henkilöstösäännön 44 artiklan perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, estetään asianosaisen mahdollisuus vedota tuomarin kansallisuuteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tai jonkun sen jaoston kokoonpanon muuttamiseksi.

27 Julkisasiamiehen nimeämisen osalta työjärjestyksen 18 artiklassa säädetään, että kun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kokoontuu jaostossa, sitä voi avustaa julkisasiamies, jos se on tarpeen asian oikeudellisen vaikeaselkoisuuden tai asian tosiseikkojen monimutkaisuuden vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, etteivät nämä edellytykset täyty tässä asiassa.

- 28 Tiettyjen henkilöiden oikeuteen saapumista koskevan pyynnön osalta on muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, ettei alustava näytön vastaanottaminen ole tarpeen.
- 29 Tämän asian yhdistämisestä yhdistettyihin asioihin T-479/93 ja T-559/93 on todettava, että viimeksi mainitut kanteet on hylätty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.11.1994 antamalla määräyksellä, joten tämän asian yhdistäminen niihin ei ole mahdollista.
- 30 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantaja ei ole esittänyt riittäviä perusteita suullisen käsittelyn uudelleen aloittamiseksi.

Pääasian ratkaisu

- 31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja ei ole vain nostanut kannettaan AIPN:ää vastaan, vaan on lisäksi useaan otteeseen painottanut sitä, että kanne on nostettu ”yhteisöjen tuomioistuimen AIPN:ää vastaan”, eikä ”tuomioistuinta” vastaan. Tämä toteamus jo yksinään riittäisi perusteeksi jättää kanne tutkimatta, sillä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia 18/63, Schmitz v. ETY, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19.3.1964, Kok. 1964, s. 163; asia 307/85, Gavanas v. talous- ja sosiaalikomitea sekä neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.6.1987, Kok. 1987, s. 2435 ja asia T-162/89, Mommer v. parlamentti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.11.1990, Kok. 1990, s. II-679, 18 ja 19 kohta) henkilöstösäännön 2 artiklasta seuraa toisaalta, että AIPN toimii sen nimenneen toimielimen nimissä siten, että ne toimenpiteet, jotka vaikuttavat virkamiesten oikeudelliseen asemaan ja joita nämä voivat moittia, on pidettävä sen toimielimen toimenpiteenä, johon virkamiehet on nimitetty, ja toisaalta, että mahdollinen kanne on nostettava sitä toimielintä vastaan, joka on suorittanut moitittavan toimenpiteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että olosuhteet ja oikeusvarmuus huomioon ottaen on koko kanne tutkittava.

Kumoamisvaatimukset

- 32 Kantaja esittää pääasiassa neljä väitettä riidanalaista päätöstä vastaan. Ensimmäinen väite koskee toimivallan puuttumista, toinen toimivallan ylittämistä, kolmas olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja neljäs perustamissopimuksen tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomista.

Toimivallan puuttumista koskevat perusteet

— Asianosaisten väitteet

- 33 Kantaja väittää, ettei yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöyksikkö ole yhteisön alalla toimivaltainen panemaan täytäntöön kyseistä ulosmittausmääräystä. Yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöyksikkö ei myöskään ollut kelpoinen tulkitsemaan tällaisen päätöksen oikeudellista sisältöä eikä tunnustamaan muun kuin yhteisöjen tuomioistuinten suorittaman toimenpiteen sitovuutta.
- 34 Kantaja väittää, ettei luxemburgilaisen tuomioistuimen antama määräys ole oikeudellisesti sitova yhteisöoikeudessa, koska kansallinen tuomioistuin ei voi antaa määräyksiä yhteisöjen tuomioistuimelle.
- 35 Vastaaja korostaa, että ETY:n perustamissopimuksen 183 artiklasta seuraa, että kansallisilla tuomioistuimilla voi tarvittaessa olla tuomiovaltaa yhteisöjen toimielimiä vastaan ja että tällaiset tuomiot ovat pääasiassa täytäntöönpanokelpoisia Euroopan

yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevan pöytäkirjan (jäljempänä pöytäkirja) 1 artiklassa määrätyn yhteisön tuomioistuimen myöntämän luvan perusteella. Kyseinen ulosmittaustuomio ei koskenut mitenkään luxemburgilaisen tuomarin ja tuomioistuimen välistä suhdetta, vaan ainoastaan kantajan yksityisiä velvollisuuksia.

- 36 Vastaaja painottaa, että virkamiesten palkka voidaan ulosmitata kansallisen tuomioistuimen tuomiota täytäntöönpannassa. Vastaaja muistuttaa, että pöytäkirjan 1 artiklaa sovelletaan vain tapauksissa, joissa yhteisön toimielin kolmannen osapuolen hakiessa ulosmittausta esittää vastalauseita, jotka perustuvat siihen, että hankkeilla oleva ulosmittaus on omiaan estämään yhteisöjen toimintaa ja itsenäisyyttä. Nyt käsiteltävässä tapauksessa kyseinen toimielin on arvioinut, ettei ulosmittauksen vastustamiseen ole aihetta, koska se ei uhkaa toimielimen toimintakykyä eikä sen itsenäisyyttä. Tämän vuoksi tuomioistuimen henkilöstöyksikkö oli toimivaltaisen hyväksymään kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että täyttääkseen yhteistyövelvollisuuden kansallisten tuomioistuinten kanssa kaikilla yhteisöjen toimielimillä on rajoitettu velvollisuus tämän riita-asian perusteena olevan pyynnön kaltaiseen pyyntöön.

- 38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo seuraavaksi, että kyseinen ulosmittaustuomio perustuu kantajan ja toisen yksityishenkilön väliseen yksityisoikeudelliseen suhteeseen. Tällaisten suhteiden, erityisesti yksityisoikeudellisten velvoitteiden osalta, yhteisöjen virkamiehiin sovelletaan henkilöstösäännön 23 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kokonaan kansallista oikeutta edellä mainitun pöytäkirjan tiettyjen erivapauksien ja oikeuksien olemassaolosta riippumatta.

- 39 Ulosmittausprosessissa yhteisöjen toimielin on näin ollen osallisena ainoastaan kolmannen osapuolen ominaisuudessa, toisin sanoen työnantajana eikä siis asianosaisena virkamiehensä ja toisen yksityishenkilön välisessä riita-asiaassa.
- 40 Vastaja oli siis henkilöstöyksikön päällikön edustamana toimivaltainen vastaamaan kansallisen tuomioistuimen pyyntöön. Yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöyksikön päällikkö antoi 27.5.1993 tämän vastauksen ”vahvistavassa ilmoituksessa”, ja se toteutettiin riidanalaisena palkanpidätyksenä.
- 41 Ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen sääntömääräisen ja institutionaalisen riippumattomuuden virkamiesten valituksia koskevissa päätöksissä tuomioistuimen tätä tarkoitusta varten perustama hallintokomitea oli toimivaltainen tuomioistuimen nimissä lausumaan kantajan edellä mainitun päätöksen perusteella esittämästä valituksesta.
- 42 Toimivallan puuttumista koskeva väite on siis hylättävä.

Toimivallan ylittämistä koskeva väite

— Asianosaisten perustelut

- 43 Kantajan mukaan henkilöstöyksikkö on yhteisöoikeuden riippumattomuutta ja ensisijaisuutta tuntematta käyttänyt väärin toimivaltaansa alistuessaan muun kuin yhteisöjen tuomioistuimen määräysvaltaan ja täytäntöönpannessaan tällaisen tuomioistuimen määräyksen.

- 44 Kantajan mielestä yhteisöjen tuomioistuimen presidentti oli kirjeessään 15.7.1993 ylittänyt toimivaltansa, koska kirjeessä selostettiin vain epävirallisesti ja epätäydellisesti AIPN:n tekemä hylkäävä päätös, joka olisi pitänyt antaa hänelle tiedoksi kokonaisuudessaan ja virallisesti. Lisäksi henkilöstösäännön 90 artiklan mukainen AIPN:n eli hallintokomitean 12.7.1993 tekemä päätös olisi virheellinen, koska siinä hallinnolliseen asiaan otti kantaa toimielin, jonka puheenjohtaja ja jäsenet ovat samanaikaisesti henkilöstösäännön 91 artiklassa tarkoitetun ylemmän tuomioistuimen jäseniä.
- 45 Vastaaja huomauttaa riita-asian hallinnollisen ennakkomenettelyn yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, että toimielimen sisäinen organisaatio käyttää harkintavaltansa eikä mikään estä yhteisöjen tuomioistuinta perustamasta sen omista jäsenistä koostuvaa hallintokomiteaa, AIPN:ää, valitusasioita varten.
- 46 Vastaaja ei siis katso tuomioistuimen toimivaltaisten toimielinien ylittäneen toimivaltaansa tehdessään päätöksen kyseissä asiassa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että tämä väite koskee sitä, onko riidanalainen päätös perusteltu pöytäkirjan määräykset huomioon ottaen.
- 48 Tässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että pöytäkirjassa vahvistetut etuoikeudet on myönnetty yhteisöjen virkamiehille ja muulle henkilöstölle vain yhteisöjen edun vuoksi. Itse asiassa pöytäkirjassa yhteisöille myönnettyillä erioikeuksilla ja vapauksilla on ”vain toiminnallinen luonne, sillä niiden tar-

koituksena on estää yhteisöjen toiminnan ja itsenäisyyden vaarantaminen”, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut (ks. asia 1/88 SA, SA Générale de Banque v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen määräys 11.4.1989, Kok. 1989, s. 857, 9 kohta ja asia C-2/88 Imm. ym., yhteisöjen tuomioistuimen määräys 15.7.1990, Kok. 1990, s. I-3365, 19 ja 20 kohta sekä asia T-80/91, Campogrande v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.11.1992, Kok. 1992, s. 2459, 42 kohta).

49 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi (ks. esimerkiksi SA 1/71, yhteisöjen tuomioistuimen määräys 11.5.1971, Kok. 1971, s. 363, 7 kohta ja 1/87 SA Universe Tankship v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen määräys 17.6.1987, Kok. 1987, s. 2807, 5 kohta), että edellä mainitulla pöytäkirjalla tavoitellut suoje-
lupäämäärät huomioon ottaen ulosmittausvelkoja voi jättää ulosmittauksen täytän-
töönpanon yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi vain silloin, kun yhteisöjen
toimielin kolmannen osapuolen yrittäessä ulosmittausta esittää vastaväitteitä, jotka
perustuvat siihen, että ulosmittaus on omiaan estämään yhteisöjen toimintaa ja riip-
pumattomuutta.

50 Ottaessaan kantaa ulosmittausmenettelyyn yhteisön toimielimen on ensin päätet-
tävä, ovatko pöytäkirjassa säädetyt erioikeudet ja vapaudet sovellettavissa kyseessä
olevassa tapauksessa, ja mikäli ne ovat, toiseksi harkittava, missä määrin niihin voi-
daan vedota.

51 Kyseisessä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa vastaajan katso-
neen, kuten edellä mainitusta 15.7.1993 päivätyssä kirjeessä annetuista selityksistä
käy ilmi, ettei ollut yhteisöjen edun vastaista olla vetoamatta näihin erioikeuksiin ja
vapauksiin. Sen täytyi siis noudattaa kansallisen tuomioistuimen antamaa ulosmit-
tausmääräystä täyttäkseen yhteistyövelvollisuutensa kansallisten viranomaisten
kanssa.

- 52 Tuomioistuimen hallintokomitean kokoonpanoon liittyvän kantajan väitteen osalta riittää, että todetaan henkilöstösäännön 2 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetävän siitä, että kukin toimielin nimeää ne viranomaiset, jotka käyttävät henkilöstösäännön perusteella AIPN:lle kuuluvaa toimivaltaa. Tästä seuraa, ettei mikään estä tuomioistuinta perustamasta sen omista jäsenistä koostuvaa hallintokomiteaa, AIPN:ää, valitusasioita varten.
- 53 Toimivallan ylittämistä koskeva väite on näin ollen hylättävä.

Olennaisen menettelymääräyksen rikkomista koskeva väite

— Asianosaisten perustelut

- 54 Kantaja korostaa, että riidanalainen palkasta pidättäminen on turvaamistoimen kaltaisen suojelutoimi, joka on suoritettu asianosaisen tietämättä ja josta ei ole säädetty henkilöstösäännössä. Kyseessä on siis lakiin perustumaton menettely, jota sovelletaan muihin menettelyihin nähden analogisesti alueella, jossa analogian käyttö ei tule kysymykseen.
- 55 Kantaja väittää, että kyseinen palkanpidätys ei täytä myöskään 27.9.1968 tehdyssä Brysselin yleissopimuksessa säädettyjä periaatteita tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla. Itse asiassa kansallisen tuomioistuimen ei-kontradiktorinen määräys ei olisi suoraan täytäntöön pantavissa yhteisön oikeusjärjestyksessä.
- 56 Kantajan mielestä suoritettu palkanpidätys on myös kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa tarkoitetun puolustautumisoikeuden vastainen. Yhteisöjen tuomiois-

tuimen hallinnolla ei olisi tosiasiaassa ollut oikeutta paljastaa kolmansille osapuolille yksityisluontoisia ja luottamuksellisia tietoja.

- 57 Vastaaja väittää, että asiassa sovellettavat Luxemburgin lait velvoittavat kolmantena osapuolena esiintyvän työnantajan tekemään ”vahvistavan ilmoituksen”, koska muuten se velvoitetaan maksamaan suorittamattoman palkanpidätyksen määrä. Kolmas osapuoli ei saisi arvioida ulosmittauksen perusteita eikä suorittaa maksua velalliselle niin kauan kuin ulosmittausta ei ole peruutettu. Antaessaan vahvistavan ilmoituksen ja suorittaessaan riidanalaisen palkasta pidättämisen maksamisen erityiselle tilille yhteisöjen tuomioistuin olisi toiminut ainoalla oikealla tavalla työnantajan asemassaan.
- 58 Mitä tulee viittaukseen Brysselin yleissopimukseen, vastaaja arvioi sen olevan epäasianmukaisen. Tässä tapauksessa ei olisi kysymys toisen jäsenvaltion tuomioistuimen tekemästä päätöksestä, vaan luxemburgilaisen tuomioistuimen tekemän päätöksen täytäntöönpanosta Luxemburgissa.
- 59 Vastaajan mukaan tietojen salassapitovelvollisuutta ei ole rikottu kyseisen palkkasumman osalta, sillä näiden tietojen suojelulle on asetettu rajat kansallisissa säädöksissä, joita yhteisöjen tuomioistuin on velvollinen noudattamaan. Luxemburgin lainsäädännön mukaan ”vahvistavassa ilmoituksessa” on ilmoitettava virkamiehen palkan suuruus, koska sen perusteella lasketaan ulosmittauskelpoisen palkan osa. Samoin ei myöskään olisi rikottu puolustautumisoikeuden periaatetta, koska tämä näkökohta ei liity kantajan ja tuomioistuimen hallinnon välisiin suhteisiin, vaan kansalliseen menettelyyn, jossa kantaja ja hänen velkojansa ovat vastapuolina luxemburgilaisessa tuomioistuimessa tapahtuvassa jutun käsittelyssä.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo aluksi riidanalaisen asian olevan yksityisoikeudellinen asia, johon ei sovelleta virkamiesten henkilöstösääntöä vaan Luxemburgin kansallisia asioita koskevia säädöksiä. Yksityisoikeudellisten suhteiden alueella — jollei henkilöstösäännön ja pöytäkirjan määräyksistä muuta johdu — Euroopan yhteisöjen virkamiehiä koskevat, kuten ketä tahansa muita kansalaisia, täysin ne kansalliset normit, joita sovelletaan niihin oikeudellisiin suhteisiin, joissa he ovat asianosaisina (julkisasiamies Cruz Vilaçan ratkaisuehdotus asiassa 401/85, Schina v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7.10.1987, Kok. 1987, s. 3911 ja 3918, 32 kohta).
- 61 Kyseisen asian osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että ulosmittaus on pantu täytäntöön yhteisöoikeuden kannalta laillisella perusteella, kuten edellä kohdissa 48—53 esitetään.
- 62 Kantajan Brysselin yleissopimukseen viittaavien väitteiden osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että, kuten vastaaja aivan oikein huomauttaa, kyseinen sopimus ei ole sovellettavissa kyseessä olevan kaltaiseen ulosmittausmenettelyyn.
- 63 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo myös, ettei yhteisöjen tuomioistuimen hallinto ole toimittanut luxemburgilaiselle tuomioistuimelle mitään kantajan henkilökohtaisia tietoja. Itse asiassa ”vahvistavassa ilmoituksessa” on rajoitettu ilmoittamaan ulosmittausvelallisen virkamiehen palkkasumma, kuten Luxemburgin lainsäädäntö edellyttää, sillä tämän summan perusteella lasketaan ulosmittauskelpoisen palkan osa.

64 Puolustautumisoikeutta koskevan väitteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöyksikkö on ilmoittanut kantajalle kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön sekä yhteisöjen tuomioistuimen hallinnon aikomuksen toteuttaa tämä pyyntö.

65 Näistä syistä johtuen olennaisen menettelymääräyksen rikkomista koskeva väite hylätään.

Perustamissopimuksen tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomista koskeva väite

— Asianosaisten perustelut

66 Kantajan mukaan palkan pidättäminen on vastoin yhteisön budjettiperiaatteita, joiden mukaan budjetin muodostavien määrärahojen, niiden joukossa myös virkamiesten palkat, sitomisen tai tililtäoton sekä niihin liittyvien pidätysten tililtäotonkin on ehdottomasti perustuttava yhteisöoikeudellisiin normeihin eikä vierasmaalaisiin lakeihin tai oikeudellisiin toimenpiteisiin.

67 Kantaja väittää kyseessä olevalla palkanpidätyksellä rikutun budjettiasioihin sovellettavia yhteisöoikeuden säännöksiä ja samalla loukatun hänen oikeuttaan saada täysi korvaus hänen yhteisön toimielimessä suorittamastaan työstä. Palkat kuuluisivat yhteisön budjetin täytäntöönpanoon liittyvään lakiin perustuvaan menettelyyn, jossa ei säädetä minkäänlaisesta mahdollisuudesta vähentää palkkasummaa kansallisen tuomioistuinkäsittelyn perusteella.

68 Vastaajan mielestä henkilöstösäännössä vahvistettu oikeus palkkaan, joka liittyy virkamiehen ja toimielimen väliseen suhteeseen, ei saisi suhteessa kolmanteen osa-

puoleen estää soveltamasta sitä periaatetta, jonka mukaan velallisen omaisuus on hänen velkojiensa yhteisenä panttina.

- 69 Budjettisääntöjen väitetyn rikkomisen osalta vastaaja toteaa, ettei kyseinen palkanpidätys ole vaikuttanut yhteisön budjettiin, vaikka osa tästä summasta onkin siirretty erityiselle ulosmittausmääräyksen täytäntöönpanoa varten avatulle tilille.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 70 Riidanalaisen palkanpidätyksen laillisuudesta yhteisön budjettisäännöksiin mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei ulosmittauksen suorittaminen vaikuta millään lailla yhteisöjen tuomioistuimen budjetin täytäntöönpanoon, yhteisöjen budjettisäännöksillä säädeltyyn rahaliikenteeseen eikä näiden säännösten kohteena oleviin toimielinten eri etuoikeuksiin budjettiasioissa. Yhteisöjen tuomioistuimen käytettävissä olevia määrärahoja on nimittäin veloitettu täsmälleen kantajan palkkaa vastaavalla määrällä.

- 71 Näin ollen perustamissopimuksen ja sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomista koskeva väite hylätään.

- 72 Edellä esitetty huomioon ottaen vaatimukset yhteisöjen tuomioistuimen kantajan palkasta suoritettavaa pidätystä koskevan päätöksen kumoamisesta hylätään perusteettomina.

Riidanalaisen summan palauttamista koskevat vaatimukset

73 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään yhteisöjen tuomioistuimen palauttamaan palkasta pidätetyn määrän. Tämän osalta riittää toteamus siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt perusteettomana kantajan esittämän päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen. Tästä syystä palauttamisvaade on myös perusteeton.

Vahingonkorvausvaatimukset

Asianosaisten perustelut

74 Kantaja esittää kärsineensä aineellista ja aineetonta vahinkoa yhteisöjen tuomioistuimen hallinnon toiminnan ja kyseessä olevan ulosmittauksen vuoksi.

75 Vastaaja korostaa, ettei sellaisen päätöksen vuoksi, joka ei missään suhteessa ole laitton, voi asettaa asianomaista toimielintä korvausvelvolliseksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

76 Koska edellä esitetyn perusteella kantajan palkkasumman pidätys on suoritettu sovellettavan oikeuden sääntöjen mukaisesti, vastaaja ei ole korvausvelvollinen.

77 Tästä syystä vahingonkorvausvaatimukset hylätään perusteettomina.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen eri yhteyksissä käsittelemät toissijaiset vaatimukset

78 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toissijaisesti julistamaan Juge de paix de Luxembourgin antaman määräyksen lainvastaiseksi ja vielä toteamaan, että kyseisen luxemburgilaisen menettelyn kaltainen menettely muuttuu helposti haitanteoksi.

79 On todettava, että perustamissopimuksessa ei säädetä valitusmenettelystä, jonka perusteella luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voisi esittää yhteisöjen tuomioistuimelle kysymyksen jäsenvaltion viranomaisten toiminnan yhteensoveltuvuudesta yhteisöoikeuden kanssa (katso edellä mainittu määräys asiassa Bernardi v. komissio kohta 35). Näin ollen nämä vaatimukset on jätettävä tutkittavaksi ottamatta.

Oikeudenkäyntikulut

80 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kuitenkin saman työjärjestyksen 88 artiklan nojalla yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kantajan 10.12.1994 ja 20.12.1994 esittämät vaatimukset hylätään.
- 2) Kanne hylätään.
- 3) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan mukaan lukien turvaamistoimikäsittelyyn liittyvät kulut.

Lenaerts

Schintgen

García-Valdecasas

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä maaliskuuta 1995.

Kirjaaja

H. Jung

Neljännän jaoston puheenjohtaja

K. Lenaerts